

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Autoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 292. Quæ poenæ statutæ jure civili tam stupratori quàm stupratæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

quo virgo invita & retinens per vim opprimitur & defloratur, diciturque etiam oppressio barbarica. *can. 14. caus. 32. q. 5.* Renitentia autem illa in hoc consistit, quod vim passa non tantum manibus pedibusque obnoxia fuerit, sed & vociferatione auxilium imploraverit. *Masc. de prob. fol. 4. concl. 1417. num. 26.* Berlich. *p. 5. concl. 41. num. 31.* Damboud. *in enchirid. rer. crim. c. 92. n. 4.* & alii apud Lauterb. §. 38. Aliud non violentum, quod inferitur virgini volenti & in sui violationem consentienti, vel plenè liberè, vel per dolum, fraudem, aut metum injustè incussum, ad illud extorquendum. Stuprum sive absolute, sive secundum quid violentum præter malitiam contrariam castitati includit malitiam injustitiæ in confessione à stupratore exprimentum; admissum verò non continet malitiam à fornicatione distinctam, idque, sive puella sit parentum aut tutorum potestati subjecta, & sine eorum consensu, sive illi non subjecta, vel iis consentientibus permittat se violari. *Leff. de l. c. l. L. 2. c. 10. du. 1. Sanch. de mat. L. 7. d. 14. num. 7.* Laym. *Th. mor. tract. 3. p. 3. c. 13. num. 1.* Pirh. *h. t. num. 37.* & alii communiter contra Syl. Tolet. Azor. nulli siquidem per tale stuprum inferitur injuria. Non ipsi virgini, quia consentienti & volenti non fit injuria. *L. 1. ff. de injuriis.* non parentibus, sub quorum cura & potestate est; cum puella habeat liberum usum membrorum suorum, sui que corporis, ita ut possit eo nunquam uti ad carnalem copulam vel licitè uti illo in legitimo matrimonio aut extra illud, absque eo, quod parentibus ullivè alteri per talem non-usum, vel usum licitum, aut illicitum faciat injuriam, & consequenter nec stuprator cooperans puellæ ad illum voluntarium abusum corporis. Secus ac contingit in rapto, quo puella, sive corrupta, sive incorrupta, sive violentè, sive sponte consentiens abripitur vel abducitur à domo paterna vel sua. Neque inferitur damnum & injuria proli ex tali stupro nascituræ; nam licet simplex fornicatio adversetur bonæ educationi prolis, & hinc sit iniqua, repugnans juri naturæ contra castitatem, non juri prolis, & hinc sit iniqua, repugnans juri naturæ contra castitatem, non juri prolis, quale nullum habet proles nondum nata.

Quest. 292. Quæ pœna statuta jure civili tam stupratori quam stupratæ?

1. Resp. Primò: Stuprum attentatum & conatus, etiam ad actum proximum deveniens non consummatum punitur extraordinariè & arbitrariè pro qualitate facti & personæ. *L. 1. §. 2. ff. de extraord. crim. Menoch. de Arb. L. 2. cap. 360. n. 33.* Ordo *crim. a. 119.* interdum fustigatione. *Carpz. l. Feud. p. 4. c. 30. defens. 5.* & si adhibita violentia, punitur gravius. *Arg. l. c. unie. c. de raptor. virginum.* & hodiè tales conantes opprimere immaturas & nondum viripotentes puniri fustigatione cum perpetua relegatione, docet Theodor. *l. c. Aph. 4. n. 37.*

2. Secundò: Consummato stupro sine vi stuprator virginis, vel viduæ bonæ famæ, seu aliàs honestè citra ullam diffamationem viventis, si vilis conditionis est coercitione corporali, fustigatione unà cum relegatione, si honestioris conditionis, publicatione seu confiscatione dimidiæ partis bonorum, §. item *Lex Julia de adult. Inst. de publ. jud. v. pœnam.* quamvis Clarus §. *Stuprum. n. 3.* dicat, non esse aliam illius pœnam hodiè, quam ut *stupra-*

pratam ducat in uxorem, vel concedenter doter, & credere se, sic ubique servari.

3. Resp. Tertio: Pœna violentè stuprantis virginem vel viduam honestè viventem jure civili est vel irrogatur ultimum supplicium. *L. in eadem. §. præterea. ff. ad Leg. Jul. de vi publica.* vel capitis seu mortis, ubi de consummatione & violentia constat. *Gl. in c. 2. h. t. v. plestendus.* & ibi Abb. *n. 5. Farin. pr. crim. Caroli V. a. 119. & arg. L. fin. §. 1. ff. de re milit. L. 29. §. fin. ff. h. t.* quam pœnam capitis extendit Bojardus *ad Clar. §. Stuprum. n. 38.* ad stupratorem, qui absque alia violentia, blanditiis, persuasionibus, promissionibus, muneribus virginem ad stuprum induxit, quod rectius negant Farin. *pr. crim. q. 147. n. 30.* Tusch. *pract. v. Stuprum. concl. 710. num. 3.* Haunol. *de l. c. l. Tom. 5. tract. 2. num. 58.* Wiestn. *h. t. n. 19.* ne aliàs fere semper capitale supplicium inferendum esset; cum ferè semper interveniant tales persuasiones & promissiones. Extendunt quoque hanc pœnam Gilhauf. *Arb. crim. c. 2. t. 22. n. 9.* & alii apud Lauterb. *l. c.* etsi puella vi compressa ex postfacto consenserit in stuprum. Alii ut *Carpz. c. 31. def. 3. Farin. l. c. n. 26. & 30.* intelligendum & extendendum censent ad stuprum vi commissum cum puella immatura. Alii restringunt ad stuprum conjunctum cum rapto, intellige violento; Verùm hodiè pœnas Juris Civilis etiam in terris Imperii contra stupratores locum non habere, sed servari pœnas à Jure Canonico decretas testatur Pirh. *cit. n. 38.* citatis *cit. num. 3.* & Harprecht. *in cit. §. Lex Julia, num. 91.* qui tamen id limitat, nisi contra stupratorem actio criminaliter moveatur, ut, si pater stupratam puellam stupratori dare non vult in matrimonium, sed ad vindictam ob illatum stuprum contra illum agere volunt, tunc enim pœnas Juris Civilis ei infligi possunt.

Quest. 293. Quæ pœna statuta stupratori jure Canonico?

1. Resp. Primò: Ipsi virgini per vim defloratæ sicut Jure Civili, ita & Jure Canonico nulla pœna statuta, cum resistendo, quantum potuit, nullam culpam admiserit, sed neque existimatio illius per talem violentam oppressionem violatur. *L. 13. §. 7. ff. L. 20. c. h. t. Berlich. p. 3. concl. 41. num. 66.* Lauterb. *l. c. §. 40.* Unde aliqui ei habitum virginalem gestare permittunt.

2. Resp. Secundò: Violenter oppressam stuprator Laicus debet vel in uxorem ducere, vel decenter dotare, prout constat *c. 1. h. t. desumpto ex L. Exodi c. 22. v. 16. & Lib. Deuteron. c. 22. v. 29.* Unde decisio hujus *cap.* dum dicit, quòd, qui seduxit virginem eamque stupravit, debeat eam dotare & uxorem habere, id intelligi debet non copulativè, sed disjunctivè, ut vel ducat, vel dotet eam juxta dispositionem *c. 2. h. t.* & prout hodiè communiter recepta est hæc pœna juris canonici, testantibus Brunnem. *ad L. 20. c. h. t. §. 26.* *Carpz. l. Feud. p. 2. c. 27. defens. 1. n. 6.* Bardilid. *de satisf. stupri. c. 2. n. 17.* Pirh. *num. 41.* & servari non solum in temporali Papæ territorio, ut volunt *in c. pervenit. h. t. Host. num. 3.* Abb. *n. 2.* Fagn. *num. 2.* sed ferè in toto Imperio testantur Salicet. *in L. eum, qui. c. ad Leg. Jul. de adult. n. 3.* Clar. *cit. num. 3. vers. sed quidquid sit.* & alii apud Wiestn. *num. 20.* ita ut præcisè ad ducendam illam compelli nequeat, sed solum sub conditione, nisi pœnas *cit. c. 2.* statutas incurrere velit, nam præter dotem, quam in eo casu nihilominus dare